

Czwartek, 12 marca 2015 r.

P8_TA(2015)0075

Roczne sprawozdanie Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa dla Parlamentu Europejskiego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa przeznaczonego dla Parlamentu Europejskiego (2014/2219(INI))

(2016/C 316/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (12094/14),
- uwzględniając art. 21 i 36 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji w sprawie odpowiedzialności politycznej,
- uwzględniając zobowiązania podjęte przez wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Federicę Mogherini podczas wysłuchania w Komisji Spraw Zagranicznych w dniu 6 października 2014 r.,
- uwzględniając art. 52 oraz art. 132 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i opinię Komisji Budżetowej (A8-0039/2015),

Zmiany w uwarunkowaniach politycznych i dotyczących bezpieczeństwa

1. wskazuje na dramatyczne pogorszenie się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa wokół UE, zwłaszcza w jej bezpośrednim sąsiedztwie, charakteryzujące się zagrożeniem ładu opartego na prawie międzynarodowym oraz stabilności i bezpieczeństwa Europy na skalę niespotykaną od początku procesu integracji europejskiej; wskazuje na trwającą transformację światowego porządku politycznego;
2. jest zaniepokojony tym, że UE, również z powodu kryzysu wewnętrznego, jak dotąd nie była w stanie wykorzystać swojego pełnego potencjału do kształtowania międzynarodowej sytuacji politycznej i dotyczącej bezpieczeństwa, a także że wpływy Europy na świecie są dodatkowo ograniczone z powodu braku koordynacji politycznej i braku spójności strategii politycznych UE oraz z powodu ograniczeń finansowych, a ponadto czynniki te dodatkowo ograniczają zdolność UE do pełnienia funkcji gwaranta regionalnego i globalnego bezpieczeństwa, który przyczynia się do zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego;
3. jest zdania, że priorytetowymi zadaniami polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE są:
 - ochrona wartości i interesów europejskich i zaprowadzanie porządku politycznego i prawnego w Europie, a tym samym przywrócenie i zapewnienie pokoju i stabilności,
 - udoskonalenie wkładu UE w obronę terytorialną jej państw członkowskich i w zapewnianie bezpieczeństwa jej obywateli poprzez zwiększanie jej zdolności do samoobrony przed zagrożeniami, takimi jak terroryzm oraz handel bronią, narkotykami i ludźmi,
 - wspieranie bezpieczeństwa, demokratyzacji, praworządności oraz rozwoju gospodarczego i społecznego w sąsiedztwie UE,

Czwartek, 12 marca 2015 r.

- odgrywanie wiodącej roli w rozwiązywaniu konfliktów, w tym poprzez utrzymywanie i wymuszanie pokoju w kontekście WPBiO;
- wzmocnienie, wraz z partnerami, opartego na zasadach, pluralistycznego globalnego porządku politycznego, gospodarczego i finansowego, w tym poszanowania praworządności i praw człowieka, oraz
- poprawa wewnętrznych struktur UE i metod pracy, aby wzmocnić odporność UE i umożliwić jej uwolnienie swojego pełnego potencjału jako podmiotu globalnego;

UE jako wiarygodny podmiot

4. uważa, że ambitna polityka zagraniczna UE – aby była skuteczna – musi opierać się na wspólnej wizji kluczowych europejskich interesów, wartości i celów w stosunkach zewnętrznych oraz na wspólnym dostrzeganiu zagrożeń dotyczących całej UE; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte przez wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą na podstawie mandatu od Rady Europejskiej z grudnia 2013 r. do pilnego zainicjowania procesu refleksji strategicznej na temat polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, która powinna obejmować szerokie spektrum zainteresowanych stron, w tym państwa członkowskie, instytucje europejskie i europejską opinię publiczną; podkreśla z naciskiem, że refleksja ta powinna doprowadzić do opracowania nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa, uwzględniającej niedawne zmiany geopolityczne, aby reagować na nowe zagrożenia i wyzwania;

5. podkreśla zobowiązanie podjęte przez państwa członkowskie przy ratyfikacji Traktatu o Unii Europejskiej do popierania, aktywnie i bez zastrzeżeń, polityki zewnętrznej i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności, zgodnie z art. 24 ust. 3 TUE;

6. nalega na wzmocnienie i połączenie politycznych, gospodarczych, finansowych i obronnych zasobów UE i jej państw członkowskich, aby zmaksymalizować wpływy UE na świecie, stworzyć synergię i zapewnić pokój i stabilność w Europie i w jej sąsiedztwie; podkreśla, że można osiągnąć znaczne oszczędności dzięki lepszej współpracy państw członkowskich w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;

7. podkreśla, że należy zreorientować i bardziej wydajnie wykorzystywać – na podstawie wspólnie uzgodnionych priorytetów strategicznych – zewnętrzną pomoc finansową świadczoną przez UE i jej państwa członkowskie; apeluje do UE o przyjęcie większej liczby środków, aby zwiększyć widoczność, spójność i skuteczność pomocy UE; jest zdania, że wszystkie obszary pomocy UE, zarówno pomocy rozwojowej, pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, jak i pomocy humanitarnej, powinny być skoordynowane i spójne; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego nadzoru nad pomocą finansową w celu dopilnowania, by cele były osiągnięte; zwraca uwagę na sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, które wykazały problemy w przeszłości; podkreśla, że należy zwiększyć wsparcie finansowe dla społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych na miejscu; apeluje o szybsze i mniej zbiurokratyzowane procedury zatwierdzania projektów;

8. zachęca instytucje UE i państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich narzędzi, jakie daje traktat lizboński, aby porzucić dotychczasowe, w znacznej mierze reaktywne podejście na rzecz proaktywnej, spójnej i strategicznej unijnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, opartej na wspólnych wartościach i realizowanej z myślą o wspólnym europejskim interesie;

9. jest zdania, że Rada i Komisja, przy czynnej współpracy państw członkowskich, powinny zapewnić spójność i konsekwencję:

- realizowanych przez UE wewnętrznych i zewnętrznych strategii politycznych, w tym wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) oraz polityki w dziedzinie sąsiedztwa, handlu, rozwoju, pomocy humanitarnej, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, energii, środowiska, migracji itd.,

- polityki realizowanej przez UE i jej państwa członkowskie;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

10. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym zorganizowanie nowej Komisji w formie zespołów, dzięki czemu wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca może koordynować wszystkie odnośne strategie polityczne Komisji mające wymiar zewnętrzny; wspiera wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą w jej wysiłkach na rzecz pełnego objęcia obowiązków wiceprzewodniczącej Komisji; zachęca jednocześnie wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, aby wykorzystała swoją rolę przewodniczącej Rady do Spraw Zagranicznych do przedkładania Radzie inicjatyw, które służą rozszerzeniu działań w ramach wspólnych proaktywnych strategii politycznych poza najmniejszy wspólny mianownik, przy zastosowaniu wszystkich narzędzi WPZiB i polityki zewnętrznej UE;

11. powtarza, że należy zreformować struktury wewnętrzne ESDZ, aby mogły one pomagać wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej w wypełnianiu wszystkich jej funkcji oraz aby umożliwiły jej planowanie strategiczne i koordynację procesów politycznych w Radzie i Komisji; nalega na konieczność racjonalizacji w obrębie kierownictwa wysokiego szczebla ESDZ oraz przyspieszenia i usprawnienia procesu podejmowania przez tę służbę decyzji; ponawia apel o szersze włączenie specjalnych przedstawicieli UE do struktur ESDZ, w tym za pomocą przesunięcia ich budżetu z pozycji przeznaczonych na działania operacyjne WPZiB do budżetu ESDZ; domaga się w związku z tym oceny – z uwzględnieniem aspektu politycznego i aspektu gospodarowania kosztami – roli odgrywanej przez specjalnych przedstawicieli;

12. ponawia apel o zacieśnienie współpracy i zwiększenie koordynacji między poszczególnymi zdolnościami na szczeblu UE w zakresie monitorowania i reagowania kryzysowego; apeluje ponadto o racjonalizację istniejących struktur, aby ograniczyć zbędne powielanie się kompetencji, w tym poprzez połączenie nakładających się na siebie zdolności; jest zdania, że ośrodki monitorowania muszą otrzymać adekwatne zasoby, a ich pracownicy powinni znać języki, jakimi posługują się ludzie na głównych obszarach ogarniętych kryzysami, czyli w szczególności język rosyjski i arabski; apeluje o zacieśnioną współpracę i wymianę informacji między ośrodkami monitorowania na szczeblu UE a odpowiadającymi im służbami w państwach członkowskich;

13. apeluje o modernizację sieci delegatur UE, tak aby odzwierciedlała ona potrzeby polityki zagranicznej UE w XXI wieku, między innymi za pomocą dostosowania liczby i wiedzy eksperckiej pracowników tych delegatur; zauważa na przykład, że wszystkie delegatury położone w strefie konfliktu, w szczególności w krajach, gdzie realizowane są misje w ramach WPBiO, powinny dysponować ekspertem w zakresie bezpieczeństwa i obronności; zwraca się do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej o wzmocnienie zwierzchnictwa szefów delegatur nad wszystkimi pracownikami, niezależnie od tego, z jakiej instytucji się wywodzą, oraz o uproszczenie budżetów administracyjnych delegatur, aby zapewnić jedno źródło finansowania; domaga się sprecyzowania hierarchii podległości służbowej; ubolewa, że możliwość osiągnięcia synergii i oszczędności skali dzięki zacieśnieniu współpracy ambasad państw członkowskich z delegaturami UE nie została jeszcze w pełni wykorzystana; domaga się, by na wszystkich szczeblach przestrzegano sprawiedliwej równowagi między pracownikami oddelegowanymi z państw członkowskich a urzędnikami UE, o której mowa w decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. ustanawiającej ESDZ, oraz zauważa, że zwłaszcza na wyższych stanowiskach, jak np. szefowie delegatur, równowaga ta nie jest obecnie utrzymana;

14. jest zaniepokojony brakiem elastyczności przepisów finansowych UE, co często prowadzi do opóźnień w wydatkowaniu środków UE na cele operacyjne i co dodatkowo osłabia zdolność UE do reagowania na kryzysy; podkreśla potrzebę szybszego wydatkowania środków finansowych, podkreślając konieczność skutecznej kontroli w celu uniknięcia nadużyć i sprzeniewierzenia środków; zwraca się do Komisji o przedstawienie w 2015 r. wniosku w celu zreformowania odnośnego prawa, między innymi poprzez zezwolenie na stosowanie w dziedzinie zarządzania kryzysowego procedury przyspieszonej, która jest obecnie dostępna w przypadku pomocy humanitarnej, przy jednoczesnym dopilnowaniu, by wydatkowanie środków w związku z kryzysami było spójne z długoterminowymi celami strategicznymi UE; jest głęboko zaniepokojony niedostatkiem środków na płatności z dwóch głównych źródeł budżetu UE przeznaczonego na zarządzanie kryzysowe i zapobieganie konfliktom, tj. budżetu na WPZiB oraz na Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju; jest przekonany, że z uwagi na obecną sytuację w zakresie bezpieczeństwa na Wschodzie i Południu Europy wymagane są efekty synergii i dodatkowe zasoby zamiast znacznych cięć;

15. przypomina, że należy zwiększyć widoczność działań UE zarówno na szczeblu planowania strategicznego i forów wielostronnych, jak i na szczeblu operacyjnym za pomocą misji WPBiO i wszelkich innych misji posiadających wymiar zewnętrzny;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

16. przypomina, że na mocy art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej UE ma obowiązek dopilnowania, by jej działania zewnętrzne były określone i prowadzone w celu umacniania i wspierania demokracji, państwa prawnego, praw człowieka i zasad prawa międzynarodowego, a także że jest to wspólny obowiązek UE i jej państw członkowskich; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do składania regularnych sprawozdań na temat przestrzegania zapisów art. 21 oraz do znalezienia metod poprawy spójności polityki zewnętrznej, zwłaszcza w odniesieniu do praw człowieka i prawa międzynarodowego; podkreśla, że monitorowanie polityki zewnętrznej w zakresie przestrzegania zapisów art. 21 należy prowadzić w sposób bardziej zharmonizowany i rygorystyczny; podkreśla potrzebę egzekwowania od partnerów podjętych przez nich w umowach z UE zobowiązań w dziedzinie praw człowieka oraz podkreśla potrzebę zastosowania w tych umowach w koniecznych przypadkach klauzul warunkowych dotyczących praw człowieka;

17. dostrzega zwiększone zapotrzebowanie na międzynarodową pomoc przy wspieraniu demokracji i obserwacji wyborów; uznaje, że jest to obszar, w którym UE może odgrywać skuteczną rolę we wspieraniu przemian demokratycznych; w związku z tym wzywa do stałego monitorowania wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów i wniosków o wsparcie dla partii politycznych przy budowaniu potencjału;

18. podkreśla zasadnicze znaczenie obrony zbiorowej, jaką NATO gwarantuje swoim członkom; wzywa państwa członkowskie do pilnego zwiększenia ich zdolności do uczestniczenia w obronie terytorialnej, do przeznaczenia większych środków i do poważnego potraktowania metody wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania zdolności wojskowych poprzez ściślejszą współpracę w celu budowania synergii; podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie muszą mieć ten sam poziom bezpieczeństwa, zgodnie z art. 42 ust. 7 TUE; podkreśla, że wiarygodna polityka zagraniczna UE powinna być wsparta przez odpowiednie zdolności obronne państw członkowskich i skuteczną wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony (WPBiO); jest zdania, że WPBiO jest ważnym elementem europejskiej obronności oraz bezpieczeństwa i przyczynia się do nich na wiele sposobów, między innymi poprzez wspieranie tworzenia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB), wspieranie współpracy w obszarze rozwoju zdolności obronnych oraz bezpośrednią interwencję w strefach kryzysowych za pośrednictwem misji cywilnych i operacji wojskowych; podkreśla zatem, że WPBiO należy jeszcze pogłębić we współpracy z NATO; powtarza, że UE jest partnerem NATO, i że strategie obu tych organizacji powinny wzajemnie się uzupełniać; podkreśla ważną rolę współpracy UE z jej partnerami, takimi jak ONZ, NATO, Unia Afrykańska i OBWE, w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej do aktywnego angażowania się w kwestie z dziedziny obronności, w tym poprzez przewodniczenie posiedzeniom Rady do Spraw Zagranicznych w składzie ministrów obrony;

19. popiera trwający przegląd struktur zarządzania kryzysowego w ramach ESDZ; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do znacznego zwiększenia efektywności istniejących struktur, między innymi poprzez ograniczenie liczby struktur równoległych, tak aby struktury te mogły reagować szybciej i we właściwszy sposób na pojawiające się kryzysy; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do zachowania i wzmocnienia odrębnego charakteru cywilnych podejść do zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego;

20. podkreśla, że nie wykorzystano dotąd potencjału niektórych postanowień traktatu lizbońskiego, takich jak art. 44 TUE (umożliwiający powierzenie misji w ramach WPBiO małej grupie państw członkowskich), art. 41 TUE (dotyczący funduszu początkowego), art. 46 TUE (dotyczący stałej współpracy strukturalnej), art. 42 ust. 7 TUE (dotyczący klauzuli o wzajemnej pomocy) i art. 222 TFUE (dotyczący klauzuli solidarności); wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do aktywnego wspierania tych instrumentów i do promowania ich wdrażania oraz zachęca państwa członkowskie do ich stosowania;

21. z zadowoleniem przyjmuje posiedzenie Rady Europejskiej poświęcone obronności, które odbyło się w grudniu 2013 r., i wzywa do wdrożenia podjętych na nim decyzji; oczekuje na debatę, która ma się odbyć w czerwcu 2015 r.; apeluje o podjęcie na tym szczycie ambitnych decyzji, w szczególności dotyczących:

- uruchomienia – na podstawie przeglądu ram strategicznych UE – procesu refleksji strategicznej na temat celów i priorytetów w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, prowadzącej do określenia wymaganych zdolności i opcji pogłębienia współpracy w obszarze obronności, tak aby móc lepiej reagować na zagrożenia występujące w państwach UE;
- wzmocnienia Europejskiej Agencji Obrony poprzez przekazanie jej niezbędnych zasobów i nadanie impulsu politycznego, tak aby mogła w pełni realizować swoje zadania polegające na koordynacji i pobudzaniu współpracy w dziedzinie zbrojeń;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

- przeglądu mechanizmu finansowania ATHENA w celu dalszego zwiększenia wspólnego finansowania w dziedzinie wojskowych operacji WPBiO, tak aby nie dopuścić do tego, by względy finansowe ograniczały zdolność UE do reagowania na kryzysy, oraz zachęcić państwa członkowskie do szybkiego mobilizowania sił na operacje WPBiO i zapewnić sprawiedliwszy podział obciążenia;
- wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego m.in. dzięki koordynacji budżetów na obronność, harmonizacji wymogów, zwiększeniu wydajności i tworzeniu synergii;
- zajęcia się istniejącymi problemami w dziedzinie planowania i prowadzenia operacji wojskowych, w tym poprzez ustanowienie stałego wojskowego sztabu operacyjnego w ścisłej współpracy z już istniejącą Komórką Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych;
- zwiększenia skuteczności i przydatności grup bojowych UE, m.in. poprzez wprowadzenie podejścia modułowego i zwiększenie wspólnego finansowania za pomocą mechanizmu ATHENA oraz rozmieszczenie grup bojowych w przyszłych scenariuszach zarządzania kryzysowego w stosownych przypadkach;

22. jest zdania, że ostatnie ataki terrorystyczne w krajach UE pokazały, że coraz trudniej jest oddzielić bezpieczeństwo wewnętrzne od zewnętrznego, i wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do lepszego połączenia wysiłków w tym obszarach; wzywa państwa członkowskie, by zwiększyły wymianę danych wywiadowczych związanych z bezpieczeństwem, wykorzystując istniejące mechanizmy koordynacji na szczeblu europejskim; wzywa do wzmocnienia współpracy w dziedzinie zwalczania terroryzmu w stosunkach UE z krajami Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej, w tym poprzez szkolenia i budowanie potencjału w sektorze bezpieczeństwa oraz wymianę informacji i najlepszych praktyk; wzywa UE i jej państwa członkowskie do podjęcia wszelkich wysiłków na rzecz zacieśnienia współpracy międzynarodowej w celu zapobiegania terroryzmowi i zwalczania go oraz podkreśla, że ONZ musi odgrywać ważną rolę w tych działaniach;

23. apeluje o rozbudowę zasobów przemysłowych i technologicznych niezbędnych do poprawy bezpieczeństwa cybernetycznego, w tym za pomocą wspierania jednolitego rynku produktów związanych z bezpieczeństwem cybernetycznym; podkreśla potrzebę włączenia cyberobrony do działań zewnętrznych i WPZiB oraz apeluje o większą koordynację cyberobrony z NATO z myślą o wprowadzeniu odstraszenia cybernetycznego, tak aby skutecznie stawić czoła i zapobiegać atakom w cyberprzestrzeni; wzywa państwa członkowskie UE, ESDZ i Komisję, by skoncentrowały się na tym, w jaki sposób wzmocnić odporność istotnej infrastruktury; z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię bezpieczeństwa cybernetycznego; podkreśla potrzebę znacznego zwiększenia zdolności państw członkowskich w zakresie cyberobrony; wzywa Europejską Agencję Obrony do wzmocnienia koordynacji cyberobrony przez państwa członkowskie i apeluje do państw członkowskich o zapewnienie Agencji środków potrzebnych do osiągnięcia tego celu; wzywa Komisję, by dokonała aktualizacji rozporządzenia w sprawie produktów podwójnego zastosowania, tak aby zapobiec eksportowi systemów na zamówienie podmiotów, które chcą zagrozić bezpieczeństwu UE i jej infrastrukturze krytycznej, oraz zapobiec eksportowi technologii masowej inwigilacji do reżimów autorytarnych; przypomina o znaczeniu utrzymania równowagi między zapewnianiem wolności cyfrowej a zapewnianiem bezpieczeństwa;

24. wzywa do prowadzenia odnowionej i spójnej polityki migracyjnej UE; nalega na to, by zajęto się przyczynami nielegalnej migracji poprzez zacieśnienie współpracy z krajami tranzytu i krajami pochodzenia migrantów, z zastosowaniem wszystkich instrumentów politycznych i pomocowych, w tym polityki rozwoju i polityki handlowej, pomocy humanitarnej, środków zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego w połączeniu z potrzebą wzmocnienia tras legalnej migracji; ponawia swój apel o zwiększenie wsparcia humanitarnego dla krajów, które przyjmują uchodźców, oraz o wzmocnienie regionalnych programów ochrony realizowanych we współpracy z przedstawicielstwami UNHCR w pobliżu regionów pochodzenia; podkreśla, że zarządzanie migracjami powinno być włączone do głównego nurtu działań zewnętrznych UE i powinno być priorytetem współpracy UE ze wschodnimi i południowymi sąsiadami; podkreśla, że należy zapobiegać ofiarom śmiertelnym u granic UE;

25. zauważa, że energia jest coraz częściej stosowana jako narzędzie polityki zagranicznej, i przypomina, że współpraca energetyczna leży u podstaw integracji europejskiej; podkreśla znaczenie stworzenia europejskiej unii energetycznej, która powinna doprowadzić do większej spójności i ściślejszej koordynacji polityki zagranicznej i polityki energetycznej; podkreśla, że bezpieczeństwo energetyczne powinno być częścią kompleksowego podejścia do działań zewnętrznych UE, i uważa, że polityka energetyczna musi być zgodna z innymi priorytetowymi strategiami politycznymi Unii, w tym z polityką bezpieczeństwa, zagraniczną i sąsiedztwa, handlową i rozwoju, jak też z polityką obrony praw człowieka; w związku z tym podkreśla konieczność znacznego ograniczenia zależności od Rosji i znalezienia alternatywnych źródeł energii; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą i Komisję, by zwróciły uwagę i zareagowały na zjawisko kontrolowania infrastruktury przez podmioty spoza UE, zwłaszcza przez państwowe przedsiębiorstwa, krajowe banki lub państwowe fundusze z państw trzecich, które penetrują unijny rynek energii lub utrudniają dywersyfikację, w tym również w sektorze jądrowym; podkreśla, że przedsiębiorstwa energetyczne spoza UE muszą również podlegać regułom konkurencji, które mają zastosowanie do unijnego rynku energii;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

26. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie stanowiska wiceprzewodniczącego do spraw unii energetycznej oraz komunikat Komisji w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy w celu wdrożenia działań krótko- i długoterminowych przewidzianych w tej strategii; nalega na konieczność zwiększenia spójności między polityką zagraniczną UE a innymi politykami mającymi wymiar zewnętrzny, takimi jak polityka energetyczna, i oczekuje, że Komisja, zorganizowana w nowej formie zespołów, będzie skutecznie działać w tym zakresie; wzywa do podjęcia dalszych działań na rzecz zapewnienia zgodności celów bezpieczeństwa energetycznego z innymi celami realizowanymi przez UE; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do opracowania priorytetów strategicznych zewnętrznej polityki energetycznej, które będą zakorzenione w ogólnych celach polityki zagranicznej, oraz do bardziej systematycznego wykorzystywania narzędzi polityki zagranicznej w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego;

27. jest zdania, że należy ustanowić mechanizm solidarności, aby rozwiązać kwestię ewentualnych zakłóceń dostaw energii; uważa, że należy dalej rozwijać wzajemnie połączoną infrastrukturę energetyczną oraz że wszystkie części terytorium UE powinny zostać włączone do ogólnounijnej sieci energetycznej; podkreśla, że należy przyspieszyć działania służące dywersyfikacji dostaw energii do UE, aby zwiększyć niezależność energetyczną UE; uważa, że rozwój odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej zdecyduje o poprawie wiarygodności działań zewnętrznych UE; przypomina, że dobrze funkcjonujący wewnętrzny rynek energii ma kluczowe znaczenie, oraz że w ogólnym interesie UE leży zapewnienie stabilności i przejrzystości międzynarodowych rynków energii oraz dopilnowanie, by stosowano na nich zasady międzynarodowe; wzywa Komisję do wystąpienia z wnioskiem w sprawie kompleksowej strategii na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa dostaw zasobów innych niż energetyczne;

28. z zadowoleniem przyjmuje zamiar współpracy wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Federiki Mogherini z Parlamentem w celu zwiększenia jej odpowiedzialności przed Parlamentem; powtarza, że przyjęcie strategii w dziedzinie polityki zagranicznej i określenie mandatów WPBiO powinny poprzedzać regularne i proaktywne konsultacje z Parlamentem, a w szczególności z jego Komisją Spraw Zagranicznych; zwraca się do Rady o sfinalizowanie negocjacji z Parlamentem na temat zastąpienia porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2002 r. dotyczącego dostępu Parlamentu Europejskiego do posiadanych przez Radę danych szczególnie chronionych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony; opowiada się za zacieśnieniem współpracy z parlamentami narodowymi, w tym w ramach międzyparlamentarnej konferencji poświęconej WPZiB i WPBiO oraz COSAC, aby lepiej przygotować się na kontrolowanie odnośnych zasobów;

Zachowanie i wzmocnienie europejskiego porządku politycznego i prawnego

29. podkreśla konieczność konsolidacji UE i zwiększenia jej zdolności do przyjmowania nowych państw, która jest jednym z kryteriów kopenhaskich; ponownie zwraca uwagę, że perspektywa rozszerzenia UE o wszystkie kraje kandydujące i innych potencjalnych kandydatów na mocy deklaracji z Salonik z 2003 r. zależy od wypełnienia przez nie kryteriów kopenhaskich, oraz popiera kontynuowanie negocjacji w sprawie rozszerzenia; popiera w związku z tym podejście Komisji, które polega na zajęciu się już na wczesnym etapie procesu rozszerzenia podstawowymi reformami w dziedzinie praworządności, administracji publicznej i zarządzania gospodarczego; przypomina, że każde państwo będzie oceniane za własne osiągnięcia, oraz uważa, że w przypadkach, w których UE uzna, że dany kraj kandydujący osiągnął zadowalający poziom zbieżności z dorobkiem prawnym UE, należy rozpocząć lub kontynuować negocjacje akcesyjne, ponieważ jest to istotne dla zachowania wiarygodności całej UE; podkreśla znaczenie współpracy z krajami kandydującymi w polityce zewnętrznej oraz znaczenie zbieżności prowadzonej przez nie polityki z WPZiB;

30. jest zdania, że potrzebna jest kompleksowa strategia polityczna, której celem będzie przywrócenie europejskiego porządku politycznego na mocy prawa międzynarodowego, ustanowionego aktem końcowym z Helsinek z 1975 r., który ma charakter wiążący w stosunku do wszystkich państw europejskich, w tym Rosji; podkreśla, że porządek ten opiera się na poszanowaniu praw człowieka, praw mniejszości i podstawowych wolności, suwerenności, niezależności i integralności terytorialnej państw oraz pokojowym rozwiązywaniu konfliktów; postrzega rozwój konstruktywnego dialogu z Rosją i innymi państwami w sąsiedztwie UE na temat współpracy w celu wzmocnienia tego porządku jako istotną podstawę pokoju i stabilności w Europie, pod warunkiem że Rosja będzie przestrzegać prawa międzynarodowego i spełni swoje zobowiązania wobec Gruzji, Mołdawii i Ukrainy, między innymi wycofując się z Krymu;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

31. jest zdania, że potrzebne jest nowe podejście do stosunków UE z jej wschodnimi sąsiadami, oparte na osiągnięciach, zróżnicowaniu i zasadzie „więcej za więcej”; uważa, że wspieranie państw, które pragną zbliżyć się do UE, musi być priorytetem unijnej polityki zagranicznej, i że inwestowanie w niezależność, suwerenność, rozwój gospodarczy i dalszą demokratyzację tych krajów stanowi istotną reakcję służącą powstrzymaniu ambicji Rosji w jej sąsiedztwie; opowiada się za perspektywą członkostwa w UE jej wschodnioeuropejskich sąsiadów i przypomina, że zgodnie z art. 49 TUE mogą one – podobnie jak każde inne państwo europejskie – złożyć wniosek o członkostwo w Unii Europejskiej pod warunkiem spełnienia kryteriów kopenhaskich i poszanowania zasad demokracji, podstawowych wolności, praw człowieka i praw mniejszości oraz zapewnienia praworządności;

32. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie, ratyfikację przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe odnośnych państw i tymczasowe stosowanie układów o stowarzyszeniu, w tym pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu z Gruzją, Republiką Mołdawii i Ukrainą, co jest kluczowym krokiem w procesie ich konwergencji z UE; jest zdania, że państwa te powinny wykorzystać proces stowarzyszenia do zmodernizowania demokratycznych rządów, wzmocnienia praworządności, zreformowania administracji publicznej i podjęcia reform gospodarczych i strukturalnych jako ważny krok w procesie politycznej, gospodarczej, społecznej i środowiskowej konwergencji tych państw z UE; wzywa do istotnego zwiększenia pomocy politycznej, finansowej i technicznej UE w celu wsparcia tych reform; nalega jednak na ustanowienie rygorystycznych kryteriów warunkowości, na konieczność dopilnowania, by rozliczano się z wydanych środków, oraz na konieczność osiągnięcia istotnych postępów w ograniczaniu korupcji; z zadowoleniem przyjmuje fakt przeprowadzenia wyborów parlamentarnych na Ukrainie w październiku 2014 r. i w Republice Mołdawii w grudniu 2014 r. zgodnie z międzynarodowymi standardami demokratycznymi oraz wyniki tych wyborów;

33. apeluje o ścisłą współpracę z państwami sąsiedzkimi z Europy Wschodniej, które nie zawarły jeszcze układów o stowarzyszeniu z UE lub które pragną pogłębić i wzmocnić stosunki w różnych ramach, między innymi przez wspieranie dwustronnej współpracy w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; przypomina jednak, że unijna pomoc może być skuteczna tylko wówczas, gdy kraje partnerskie wykazują się wystarczającą odpowiedzialnością za własny rozwój, szanują europejskie wartości i wywiązują się ze swoich obowiązków na mocy prawa międzynarodowego;

34. wzywa Rosję do dotrzymania zobowiązań i wywiązania się z obowiązków prawnych, w tym tych zapisanych w Karcie Narodów Zjednoczonych, Paryskiej karcie dla nowej Europy, akcie końcowym KBWE z Helsinek, memorandum budapeszteńskim i Traktacie o przyjaźni, współpracy i partnerstwie między Rosją a Ukrainą; zdecydowanie potępia fakt, że Rosja złamała prawo międzynarodowe poprzez bezpośrednią agresję wojskową i wojnę hybrydową przeciwko Ukrainie, w wyniku której zginęło tysiące żołnierzy i cywilów, jak też nielegalną aneksję i okupację Krymu, a także działania o podobnym charakterze podejmowane wobec Abchazji i Osetii Południowej, terytoriów należących do Gruzji; zwraca uwagę na niepokojące pogorszenie się sytuacji pod względem przestrzegania praw człowieka, wolności słowa i wolności mediów na Krymie; wzywa Rosję do deeskalacji i wycofania oddziałów z terytorium ukraińskiego oraz do przywrócenia status quo sprzed aneksji; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki służące osiągnięciu kompleksowego porozumienia w Mińsku w dniu 12 lutego 2015 r. oraz wzywa do natychmiastowego i pełnego wykonania tego porozumienia; uważa wybory prezydenckie i parlamentarne, które odbyły się w Doniecku i Ługańsku w dniu 2 listopada 2014 r., za nielegalne i odrzuca je;

35. popiera sankcje przyjęte przez UE w reakcji na rosyjską agresję przeciwko Ukrainie i podkreśla, że sankcje te są stopniowalne i odwracalne, zwłaszcza w zależności od wykonania porozumień z Mińska, lecz mogą również zostać zaostrożone, jeżeli Rosja nadal nie będzie przestrzegać podjętych zobowiązań międzynarodowych; wzywa Komisję do czuwania nad ich jednolitym wdrożeniem;

36. podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie muszą wykazać się solidarnością i prezentować jednolite stanowisko wobec Rosji; zwraca się do krajów kandydujących, aby dostosowały swoją politykę zagraniczną wobec Rosji do polityki UE; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do pilnego opracowania wspólnej unijnej strategii dotyczącej Rosji, której celem będzie uzyskanie od Rosji zobowiązania dotyczącego pokoju i stabilności w Europie, w tym również bezwarunkowego poszanowania suwerenności i integralności terytorialnej jej sąsiadów; uważa, że dobre stosunki między Rosją a UE, oparte na poszanowaniu prawa międzynarodowego i innych międzynarodowych zobowiązań, leżałyby we wspólnym interesie, i wyraża nadzieję, że Rosja będzie otwarta na taki rozwój sytuacji, przestrzegając prawa międzynarodowego;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

37. podkreśla potrzebę zastosowania spójnego europejskiego podejścia do kampanii dezinformacyjnych i działań propagandowych prowadzonych przez Rosję w UE i poza nią; wzywa ESDZ i Komisję do przedstawienia planu działania zawierającego konkretne rozwiązania mające na celu przeciwdziałanie rosyjskiej propagandzie; wzywa do współpracy w tym zakresie z Centrum Doskonałości ds. Łączności Strategicznej NATO;

38. wzywa przywódców UE i państwa członkowskie do zagwarantowania bezpieczeństwa i wolności chrześcijanom i innym mniejszościom religijnym i etnicznym, które spotykają się z narastającą dyskryminacją i prześladowaniami i które znajdują się w ogniu krzyżowym konfliktu; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do zapewnienia, aby przyszłe porozumienia dwustronne zawierały skuteczne mechanizmy monitorowania przestrzegania praw człowieka w odniesieniu do mniejszości religijnych i zapewniania skutecznej implementacji wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii i wyznania;

Wspieranie bezpieczeństwa i stabilizacji w południowym sąsiedztwie

39. nalega na konieczność gruntownego przeglądu polityki UE wobec południowych sąsiadów, która powinna się charakteryzować odpowiednimi środkami budżetowymi oraz opracowaniem i wdrożeniem kompleksowej strategii zakładającej przeznaczenie unijnych instrumentów i zasobów głównie na wspieranie budowania funkcjonujących i pluralistycznych struktur państwowych zdolnych do zapewnienia obywatelom bezpieczeństwa, wspierania demokracji, stawiania czoła ekstremizmowi religijnemu, przestrzegania praw człowieka, ochrony mniejszości religijnych i etnicznych oraz zwiększania praworządności, co jest kluczowym warunkiem wstępnym inwestycji i rozwoju gospodarczego; wskazuje na niewykorzystany potencjał handlu transgranicznego w obrębie tego regionu; nalega na ścisłą współpracę z władzami krajów tego regionu w zakresie zarządzania przepływami migracyjnymi, przy jednoczesnym poszanowaniu praw człowieka i prawa międzynarodowego;

40. podkreśla, że udzielając pomocy i wsparcia, UE musi narzucać warunkowość, ponieważ programy pomocowe i wsparcie dla społeczeństwa obywatelskiego mogą być realizowane tylko wtedy, gdy na najwyższym szczeblu politycznym ustalone są jasne warunki;

41. nalega, by zmienione podejście UE do jej południowych sąsiadów było oparte na zróżnicowaniu i zasadzie „więcej za więcej”, w myśl której należy przyznać dodatkowe unijne wsparcie rządów krajów partnerskich, które zobowiązują się do konkretnych postępów na drodze do demokratyzacji i poszanowania podstawowych wolności i praw człowieka oraz realizują te postępy, tak jak ma to miejsce w przypadku Tunezji, Jordanii i Maroka;

42. wyraża ubolewanie w związku z niedawnym pogorszeniem się stosunków pomiędzy UE a Turcją i wzywa do ponownego wysiłków w celu wspierania zacieśnionego partnerstwa, tak aby zająć się wspólnymi wyzwaniami związanymi z bezpieczeństwem i sytuacją humanitarną w południowej części basenu Morza Śródziemnego; nadal zachęca Turcję do działań w zakresie reform, które będą w pełni zgodne z normami praw człowieka, w tym wolności prasy, demokracji, równości oraz praworządności;

43. wzywa przywódców UE do opracowania, w ścisłej koordynacji z USA i przy udziale głównych potęg (np. Rosji i Chin), strategii zachęcającej podmioty regionalne (w tym Turcję, Irak, Izrael, Jordanię, Egipt, rządy państw Rady Współpracy Państw Zatoki, Iran, Ligę Arabską i siły kurdyjskie) do zjednoczenia sił, aby położyć kres wojnom zastępczym i powstrzymać wsparcie finansowe dla fundamentalistów, a także do opracowania rozwiązania na rzecz pokoju i stabilności w tym regionie, zwłaszcza w celu zakończenia wojny w Syrii i Iraku; podkreśla potrzebę zachowania integralności terytorialnej i jedności narodowej Libii i wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do nadania impulsu na rzecz silniejszego zaangażowania się podmiotów regionalnych w mediację i rozwiązywanie konfliktów, w ścisłej koordynacji z ONZ; z zadowoleniem przyjmuje toczące się negocjacje E3+3 z Iranem i wyraża nadzieję, że przyczynią się one do wzajemnie akceptowalnego porozumienia, zapewniającego wyłącznie pokojowy charakter irańskiego programu jądrowego i oferującego długoterminową perspektywę pełnej reintegracji Iranu ze społecznością międzynarodową; popiera zaangażowanie wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej i wszystkich stron biorących udział w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie w znalezieniu kompleksowego, konstruktywnego i trwałego rozwiązania konfliktu bliskowschodniego, które będzie wykonalne dla obydwu stron; podkreśla, że brak postępów w kierunku wynegocjowanego rozwiązania dwupaństwowego w oparciu o granice z 1967 r. prowadzi jedynie do dalszej przemocy i rozlewu krwi;

44. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej o zamiarze otwarcia biura w Irbilu w irackim Kurdystanie i wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą oraz ESDZ do jak najszybszego otwarcia tego biura; podkreśla, że pozwoliłoby to UE gromadzić informacje na miejscu, usprawnić współpracę z lokalnymi podmiotami, zapewnić lepszą ocenę i koordynację działań humanitarnych i wojskowych, a także poprawić widoczność UE w regionie;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

45. apeluje o mianowanie specjalnego doradcy w celu oceny zalet płynących z otwarcia stałego przedstawicielstwa dyplomatycznego UE w Iranie;

46. jest zdania, że działalność przestępcza i barbarzyńska przemoc, której dopuszczają się terrorystyczne ugrupowania dżihadystów działające w tzw. Państwie Islamskim i powiązane z tą organizacją, stanowią istotne zagrożenie dla całego regionu Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej, Europy oraz potencjalnie dla pokoju i stabilności na świecie; wspiera światową koalicję przeciwko Państwu Islamskiemu i jej wysiłki w celu militarnego pokonania tej organizacji; z zadowoleniem przyjmuje wkład państw członkowskich UE w te działania i zachęca do ściślejszej i skuteczniejszej światowej współpracy i dialogu w celu uzyskania wspólnej oceny zagrożenia; apeluje o nasilenie światowej stanowczej presji regulacyjnej, aby pozbawić dżihadystów dochodów z ropy naftowej i zastosować surowe globalne sankcje wymierzone w transakcje finansowe na rzecz dżihadystów; zwraca w związku z tym uwagę, że grupy dżihadystów są również finansowane przez niektóre kraje arabskie, i że UE powinna wymagać od tych krajów wykazania się większą konsekwencją; wskazuje, że należy pilnie przeciwdziałać wykorzystywaniu przez ugrupowania dżihadystów internetu do rekrutacji i propagandy; nalega na konieczność zacieśnienia współpracy międzynarodowej i wewnętrznej, skoncentrowanej na uniemożliwianiu ekstremistom podróży do Syrii i Iraku w celu przyłączenia się do walk dżihadystów, w tym na inwestowaniu w krajowe programy zapobiegania radykalizacji i programy deradykalizacji w państwach członkowskich; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia, w ramach krajowych systemów prawa karnego, rozwiązań w celu postawienia powracających bojowników z Europy przed wymiarem sprawiedliwości; przypomina o potrzebie ściślejszej współpracy i koordynacji między Turcją a UE;

47. wzywa kraje tego regionu, by w dalszym ciągu angażowały się w wojnę z terroryzmem i powstrzymały się od działań, które mogą wywołać napięcia, tarcia lub kryzys między nimi, a także powodować dodatkowe problemy w walce społeczności międzynarodowej z Państwem Islamskim;

48. potępia brutalną przemoc stosowaną przez reżim Assada wobec obywateli syryjskich i wzywa do nasilenia presji w celu doprowadzenia do rzeczywistych przemian politycznych w Syrii, w tym poprzez zwiększenie wsparcia dla umiarkowanej opozycji syryjskiej;

49. podkreśla, że w wielu dziedzinach polityka zagraniczna Unii w stosunku do jej południowych sąsiadów musi również nawiązywać do Afryki; uważa, że w Afryce, zwłaszcza w regionie Sahelu i Sahary, występuje strategiczne zagrożenie, oraz wzywa UE do odpowiedniej reakcji na to zagrożenie, w tym za pomocą środków w dziedzinie rozwoju gospodarczego, demokracji, praworządności, edukacji i bezpieczeństwa; odnotowuje stały wzrost działalności przestępczej terrorystów z Al-Kaidy Islamskiego Maghrebu, Al-Mourabitoun, powstałej z połączenia Ruchu na rzecz Jedności i Dżihadu w Afryce Zachodniej z Zamaskowanym Batalionem Mughtara Bilmughtara, oraz Boko Haram; podkreśla konieczność wdrożenia zaleceń zawartych w europejskiej strategii na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu oraz zwraca się do Komisji o przeprowadzenie oceny tej strategii;

50. podkreśla znaczenie Jordanii i Libanu jako stabilnych partnerów na Bliskim Wschodzie; przypomina, że oba te państwa zmagają się z coraz większą falą uchodźców, co stanowi ogromne wyzwanie społeczno-gospodarcze; pochwała nieustanną pomoc krajów sąsiadujących dla uchodźców z Iraku i Syrii; wzywa przywódców UE do zapoczątkowania światowych działań i włączenia w nie potęg regionalnych, aby znacznie zwiększyć pomoc humanitarną dla ludności cywilnej żyjącej w regionach ogarniętych konfliktem w Syrii i Iraku i będącej ofiarą przemocy ze strony Państwa Islamskiego, w szczególności z myślą o wsparciu uchodźców i zapewnieniu bezpośredniego wsparcia finansowego wszystkim krajom tego regionu, które przyjmują uchodźców, aby zwiększyć integrację społeczną i uniknąć marginalizacji;

51. wzywa UE do dopilnowania, aby współpraca z państwami trzecimi w zakresie zwalczania terroryzmu szła w parze z poszanowaniem praworządności i powszechnych praw człowieka;

Wzmocnienie światowego porządku opartego na współpracy i zasadach

52. uważa, że USA są kluczowym partnerem strategicznym UE, i zachęca do ściślejszego i równorzędnego koordynowania polityki zagranicznej UE z polityką USA w celu wspierania prawa międzynarodowego i wspólnego reagowania na wyzwania w sąsiedztwie UE oraz na świecie; podkreśla strategiczny charakter transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego, które posiada potencjał, aby umożliwić partnerom transatlantyckim wyznaczanie globalnych standardów w zakresie pracy, zdrowia, środowiska i własności intelektualnej oraz wzmocnienie globalnego zarządzania; apeluje w związku z tym o większą otwartość i przejrzystość negocjacji oraz o udział wszystkich zainteresowanych stron na wszystkich etapach tego procesu; jest zdania, że Ameryka Łacińska jest istotnym partnerem UE, oraz że należy rozwijać różnorodne metody trójstronnej współpracy transatlantyckiej;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

53. podkreśla potrzebę nawiązania strategicznej współpracy i partnerstwa z różnymi krajami, z wyraźnym planem, a także dokonania przeglądu obecnych partnerstw strategicznych w świetle skutków ich polityki;

54. z zadowoleniem przyjmuje wnioski ze szczytu NATO, który odbył się we wrześniu 2014 r. w Walii, i apeluje o ich realizację; uważa, że należy zacieśnić współpracę UE-NATO oraz ściślej planować i koordynować koncepcję inteligentnej obrony NATO z unijną strategią wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania zdolności wojskowych w celu uniknięcia powielania działań oraz w celu jak najlepszego wykorzystania ograniczonych zasobów będących do dyspozycji; przypomina o potrzebie respektowania strategii bezpieczeństwa tych państw członkowskich UE, które nie są członkami NATO;

55. podkreśla, że UE powinna uzgodnić z USA strategię określającą, jak podzielić się z Rosją, Chinami, Indiami i innymi głównymi potęgami odpowiedzialnością za utrzymanie pokoju i stabilności w światowym porządku politycznym i gospodarczym; zwraca uwagę na znaczenie zacieśniania stosunków z decydującymi państwami w Azji, a także organizacjami regionalnymi takimi jak ASEAN, w kontekście tej strategii;

56. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do wzmocnienia polityki zagranicznej UE w stosunku do Azji, a w szczególności Chin i Indii; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do dopilnowania, by dwustronne szczyty z udziałem Chin i Indii odbywały się co roku i przynosiły wymierne rezultaty;

57. podkreśla, że pokój i stabilność w regionie Azji i Pacyfiku, a szczególnie w obszarze Morza Wschodniocchińskiego i Południowocchińskiego, ma istotne znaczenie dla UE; wzywa wszystkie zainteresowane strony w regionie do niwelowania różnic w sposób pokojowy, zgodnie z prawem międzynarodowym, oraz do współpracy w celu eksploatacji zasobów naturalnych i morskich; opowiada się za rozwijaniem i realizowaniem polityki europejskiej w oparciu o wspieranie strategii aktywnego zapobiegania konfliktom i pokojowego ich rozwiązywania; uważa, że UE ma istotny interes w stałym wzroście gospodarczym i dobrobycie w Azji Wschodniej; podkreśla potrzebę wzmocnienia partnerstwa gospodarczego UE z krajami Azji i Pacyfiku w sposób kompleksowy, tak aby utrzymać trwałe pokój, stabilność i dobrobyt; z zadowoleniem przyjmuje zachęcające postępy w stosunkach po obu stronach Cieśniny Tajwańskiej w ciągu ostatnich sześciu lat i wzywa wszystkie strony do podjęcia dalszych działań w celu ułatwienia ich pokojowego rozwoju;

58. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą i państwa członkowskie UE do nadania nowego i silnego impulsu polityce w zakresie wynegocjowanego rozbrojenia jądrowego i kontroli zbrojeń; z zadowoleniem przyjmuje zbliżający się przegląd przez ONZ Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej jako istotny krok w kierunku zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego i wzywa państwa członkowskie do zajęcia skoordynowanego i proaktywnego stanowiska w negocjacjach; z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie traktatu o handlu bronią i apeluje o jego skuteczne i pełne wdrożenie; apeluje o utworzenie organu UE ds. handlu bronią w celu wspomaganie państw członkowskich w interpretacji oraz zapewnienia spójności i ścisłego stosowania norm ustanowionych we wspólnym stanowisku UE w sprawie eksportu broni; podkreśla potrzebę lepszej kontroli ex-post wykorzystania eksportowanej broni;

59. oświadcza, że UE, która w przeszłości osiągnęła już określone pozytywne wyniki w zwalczaniu kary śmierci, powinna przyjąć bardziej zdecydowane stanowisko; wzywa instytucje i państwa członkowskie do utrzymania i zwiększenia ich zaangażowania w tej sprawie i zademonstrowania większej woli politycznej, aby doprowadzić ostatecznego zniesienia kary śmierci na całym świecie;

60. przypomina o konieczności reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ, tak aby lepiej odzwierciedlała dzisiejszą sytuację na świecie; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, aby potraktowała tę kwestię priorytetowo oraz rozpoczęła ogólnoeuropejską debatę na temat reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ; podkreśla w związku z tym, że UE powinna zostać członkiem ONZ;

61. przypomina, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w promowaniu powszechnego podpisywania i ratyfikowania statutu rzymskiego oraz w dalszym wzmocnianiu i wspieraniu Międzynarodowego Trybunału Karnego;

Czwartek, 12 marca 2015 r.

62. przypomina o silnym zaangażowaniu UE w zwalczanie bezkarności i wspieranie powszechności statutu rzymskiego ustanawiającego Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK); z zadowoleniem przyjmuje niedawną ratyfikację statutu rzymskiego przez Palestynę;

63. apeluje o opracowanie na szczeblu UE spójnej strategii bezpieczeństwa klimatycznego, która będzie dotyczyła strategicznych i politycznych skutków zmiany klimatu i umożliwi UE reakcję na niestabilność geopolityczną wywołaną zmianą klimatu oraz przygotowanie się na nią, a także w szczególności skupi się na współpracy z krajami rozwijającymi się i krajami najbardziej dotkniętymi skutkami zmiany klimatu; dostrzega znaczenie nadchodzącego szczytu w Paryżu dotyczącego zmiany klimatu; wzywa ESDZ, by priorytetowo potraktowała działania dyplomatyczne dotyczące celów klimatycznych, tak aby zdobyć poparcie dla silnego i kompleksowego porozumienia; apeluje o debatę na temat przyszłościowej strategii dotyczącej migracji będącej wynikiem zmiany klimatu;

64. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wniesienia pozytywnego i skoordynowanego wkładu w koncepcję programu rozwoju na okres po 2015 r. i wskazuje, że wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca ma do odegrania istotną rolę polegającą na zapewnieniu przywództwa UE w negocjacjach; podkreśla że w nowych ramach należy też zająć się strukturalnymi przyczynami ubóstwa, nierówności i przemocy, poprzez wzmocnienie skutecznych instytucji demokratycznych dostępnych dla wszystkich, dobrego zarządzania i praworządności;

o

o o

65. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Sekretarzowi Generalnemu NATO, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego NATO, urzędującemu przewodniczącemu OBWE, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE, przewodniczącemu Komitetu Ministrów Rady Europy oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.
